

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥΣ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Αγαπητοί συνάδελφοι

Την Τετάρτη 7/9/2011 αναγκάστηκα να αποχωρήσω από τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση μετά από τριανταέξι (36) και πλέον (συντάξιμα) χρόνια. Είναι νομίζω συνετό να εκφέρεις λόγο γραπτό ή προφορικό νηφάλια. Ειδικά όταν στην Πατρίδα τον τελευταίο καιρό, συντελούνται ιστορικές αλλαγές, που σταλάζουν μέσα μας σταγόνα τη σταγόνα πολύ πίκρα και οργή. Αλλαγές που μας οδηγούν σε εξαθλίωση και σε αβέβαιο μέλλον. Για αυτό άφησα τον πανδαμάτορα χρόνο να μου καθοδηγήσει τη σκέψη.

Οι λόγοι της αποχώρησής μου δεν ήταν οικονομικοί. Εξ άλλου πάντα ζούσα με λίγα. Για τα επόμενα ένα ή δύο χρόνια θα πρέπει να ζω με το “τίποτα”. Δεν κουράστηκα. Όσοι με γνωρίσατε το αντιλαμβάνεστε. Έπρεπε να διατηρήσω την προσωπική μου αξιοπρέπεια. Δε μπορούσα να ανεχθώ άλλους συμβιβασμούς σχετικά με τη στάση ζωής και τις αποφάσεις των “θεματοφυλάκων της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης”. Διατηρώ προσωρινά την άμισθη θέση μου στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, για λόγους πνευματικής αυτοσυντήρησης και ίσως γιατί υπάρχει μικρή ελπίδα ανάκαμψης για το Πανεπιστήμιο του αύριο.

Προσπάθησα ως σχολικός σύμβουλος, αυτά τα τριάμισι χρόνια, να είμαι δίπλα σας με το σεβασμό που σας αξίζει. Προσπάθησα να μη σας αδικήσω. Αν τα κατάφερα ή όχι θα το κρίνετε εσείς. Προσπάθησα να συμβάλλω με άλλους συναδέλφους στην επίλυση και όχι στη δημιουργία προβλημάτων. Οι αντιπαραθέσεις κάθε μορφής δεν έχουν θέση στην Εκπαίδευση. Τη δηλητηριάζουν.

Έκανα και λάθη.

Δεν προστάτευσα αρκούντως συναδέλφους από Άξεστη συμπεριφορά. Ωστόσο ένας αΝάξιος δεν μπορεί να αλλοιώσει την ιστορικός άριστη διαχρονική εικόνα των 999 (Ν)άξιων!

Δεν προστάτευσα στην ουσία τα συμφέροντα της Εκπαίδευσης, τους εκπαιδευτικούς και τα παιδιά, διασώζοντας μαζί με άλλους συναδέλφους, τους έστω ελαχιστότατους “άεργους, περιφερόμενους μπαταχτσήδες”. Ίσως θα τους άξιζε να δουν προσωρινά τουλάχιστον τα αποδυτήρια.

Ποτέ δε θεωρούσα, πως μπορούν να προκαλέσουν μεγάλη ζημιά, οι στατιστικώς ελάχιστοι λαθρεπιβάτες καταστρώματος. Αυτοί ευκόλως συνετίζονται. Το αντίθετο πίστευα για τους λαθρεπιβάτες της διακεκριμένης θέσης, “αυτούς που κόβουν και ράβουν κατά το δοκούν”, τους “ικανούς τιμονιέρηδες”, τους “μεγάλους απόντες”, τους “κατά συνήθεια ψευδόμενους”, τους “εραστές της δημοσιότητας”, τους δήθεν “πανεπιστημιακούς”, τους δήθεν “συγγραφείς των τεσσάρων αστέρων”, τους δήθεν “επαΐοντες της σύγχρονης τεχνολογίας”. Φυσικά στα αδαμαντωρυχεία ανευρίσκεται και ποσότητα ξυλάνθρακα!

Επισκέφτηκα όλες τις Σ. Μ. όλων των νησιών των Κυκλάδων, μερικές από αυτές αρκετές φορές. Μου δώσατε πολλά. Ίσως σας έδωσα ελάχιστα. Είναι αλήθεια πως συνάντησα άξιους μαχητές - δουλετάδες της Εκπαίδευσης σε όλα τα νησιά, μικρά ή μεγάλα.

Φέρατε στην Δ.Ε. μεταπτυχιακούς ή διδακτορικούς τίτλους τους οποίους αποκτήσατε με προσωπικό κόπο, με μεγάλο οικονομικό και οικογενειακό κόστος και όχι μόνο.

Φέρατε δεύτερο πανεπιστημιακό πτυχίο και υψηλού επιπέδου πτυχίο ή πτυχία ξένων γλωσσών.

Φέρατε απίστευτη γνώση και εμπειρία στις νέες τεχνολογίες.

Γράνατε χωρίς να αντιγράψετε, συγγράμματα και συγγράμματα.

Αναλάβετε να διδάξετε ακόμα και δέκα (10) διαφορετικά διδακτικά αντικείμενα στις μικρές Σχολικές Μονάδες σας!

Ασχοληθήκατε με την επίλυση των προβλημάτων σωματικής, πνευματικής και ψυχικής υγείας των παιδιών.

Μου μιλήσατε με περηφάνια για τις επιδόσεις ή το ήθος κάποιων και με θλίψη για την αδιαφορία ή τις μαθησιακές δυσκολίες κάποιων άλλων, ή τη νοητική στέρηση ευτυχώς ελαχίστων.

Αφουγκραστήκατε τους εφήβους για τις ανησυχίες τους.

Πονέσατε στον πόνο και χαρήκατε στη χαρά τους.

Κλάψατε για άδικο χαμό.

Προστατεύσατε παιδιά με σχολική φοβία.

Προσπαθήσατε ανελλιπώς με ιώβεια υπομονή, να μάθουν κάποια παιδιά την ώρα που δείχνει το ρολόι τους και ας το λησμονούσαν την επόμενη εβδομάδα.

Χωρίς ιδιαίτερες γνώσεις προσπαθήσατε να βοηθήσετε τους δυσλεξικούς.

Δώσατε και δίνετε αγώνα να μη κλείσουν σχολεία και κυρίως τα ΕΠΑ.Λ. στα μικρά νησιά.

Διδάξατε τους μαθητές σας μέσα σε αυθαίρετες κατασκευές Σ.Μ. με απόφαση της Πολιτείας και μάλιστα σε κελιά ιστορικού μοναστηριού χωρίς θέρμανση και φυσικό φωτισμό.

Καταπιαστήκατε με χειρονακτικές επιδιορθωτικές εργασίες εντός της Σ.Μ. και μάλιστα πέραν του ωραρίου σας.

Διδάσκατε σε δύο διαφορετικά νησιά εντός της ίδιας εβδομάδας.

Κάνατε δειγματικές διδασκαλίες χωρίς να είστε υποχρεωμένοι (ες).

Συμπαρασταθήκατε σε συναδέλφους.

Ανεχθήκατε με καρτερία τις ιδιοτροπίες των ελαχίστων προβληματικών συναδέλφων.

Και όλα αυτά, όταν αρκετοί (ες) από εσάς, αφήσατε την οικογένειά σας, τον (την) σύζυγο και τα παιδιά σας, μικρά ή μεγάλα πάνω στην εφηβεία, τους υπέργηρους και έχοντες την ανάγκη φροντίδας γονείς σας και ακολουθήσατε το δρόμο της “πολύχρονης δημοσιοϋπαλληλικής εσωτερικής ξενιτιάς” έναντι πινακίου φακής.

Μα το ουσιαστικότερο είναι που στην πλειονότητά σας διαπίστωσα πως αγαπήσατε και αγαπάτε τα παιδιά! Αυτή είναι εξάλλου η πεμπτουσία “της τέχνης του διδάσκειν”.

Αγαπητοί συνάδελφοι αντιλαμβάνεστε την τιμή να είμαι ανάμεσά σας;

Στα τριάμισι αυτά χρόνια:

Είναι αλήθεια πως υπήρξαν φορές που κινδύνευσα. *Δεν είμαι όμως ο μοναδικός!* Το χειμώνα το Αιγαίο δεν αστειεύεται, ειδικά όταν ταξιδεύεις με μικρά πλοιάρια όπως ο “Σκοπελίτης” και ο σορόκος αγγίζει τα οκτώ (8).

Είναι αλήθεια και *δεν είμαι ο μοναδικός*, πως αποκλείστηκα σε μικρά νησιά για μέρες, μα δε με αφήσατε μόνο.

Είναι αλήθεια πως αν και ασθενής, κοιμήθηκα καταχέιμωνο σε μουχλιασμένα δωμάτια με το παλτό μου και προστατευτική μάσκα. *Προφανώς την εμπειρία αυτή δεν έχω μόνο εγώ!*

Είναι αλήθεια πως δεν υπάρχουν σε όλα τα νησιά το χειμώνα ανοιχτά εστιατόρια. *Προφανώς την εμπειρία αυτή δεν έχω μόνο εγώ!*

Είναι αλήθεια πως κάποιοι άλλοι ίσως δε θα άντεχαν όλη αυτή τη θαλάσσια ταλαιπωρία και μάλιστα όταν συνδυάζεται συγχρόνως με άνευ χρημάτων, αδειοδοτούμενη από το αρμόδιο Υπουργείο πραγματική και όχι φανταστική αυτοδύναμη διδασκαλία στο μεγαλύτερο ΑΕΙ της χώρας.

Είναι αλήθεια πως ζημιώθηκα οικονομικά αλλά “*πλούτισα*”.

Είναι αλήθεια, πως δε το μετανιώνω, που παραιτήθηκα εν μέσω διαμαρτυριών, από τη διεύθυνση ενός μεγάλου και ιστορικού Σχολείου της χώρας, του Πειραματικού Λυκείου της Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά, για να έρθω στις Κυκλάδες.

Είναι αλήθεια πως χλευάστηκα για την επιλογή μου.

Είναι όμως αλήθεια πως, αν ερωτηθώ από τους πρωτευουσιάνους, “*πώς περνούν οι καθηγητές το χειμώνα στην Ανάφη, στη Σίκινο, στη Φολέγανδρο, στη Δονούσα, στο Κουφονήσι, στη Σχοινούσα, στην Ηρακλεία, αλλά και στην Κίμωλο, στη Θηρασιά στην Αμοργό, στη Σέριφο, στη Σίφνο, στην Ιο, στην Αντίπαρο, στην Κύθνο, στην Τζια, στην Άνδρο,*” **μπορώ να τους απαντήσω γιατί ξέρω**. Ξέρω καλά τι σημαίνει να ζεις σε μικρό μέρος περιμένοντας το βαπόρι να πιάσει χειμώνα καιρό ίσως μια φορά την εβδομάδα! **Πολλοί συνδυάζουν τις Κυκλάδες με τις καλοκαιρινές τους διακοπές!**

Είναι αλήθεια πως αν ερωτηθώ από τους φοιτητές μου και δυνητικά μελλοντικούς καθηγητές πληροφορικής “*πώς αντέχουν οι καθηγητές για τρία συνεχόμενα χρόνια στις Κυκλάδες;*” μπορώ να τους απαντήσω. Δεν είναι το χειμώνα όλα τα νησιά των Κυκλάδων σαν τη Σύρα, τη Νάξο, την Πάρο, τη Σαντορίνη, την Τήνο, τη Μύκονο ή τη Μήλο. **Οι άνθρωποι όμως είναι παντού φιλικοί και αξιοπρεπείς, αρκεί να τους αξιολογήσεις ορθά**. Οι κάτοικοι των Κυκλάδων κουβαλούν πολιτισμό χιλιετιών και το δείχνουν! Αγάπησα τις Κυκλάδες.

Αγαπητοί συνάδελφοι είναι μεγάλη αλήθεια και ας μη το ξέρατε πως με βοηθήσατε!

Ευχαριστώ για τη συνεργασία, τους επιδειξαντες φιλοτιμία συναδέλφους σχολικούς συμβούλους. Αυτούς που εγκαταστάθηκαν, με ότι σημαίνει αυτό και δραστηριοποιήθηκαν στην έδρα της Δ.Δ.Ε. Κυκλάδων. Αυτούς που αιμορράγησαν οικονομικά μακριά από τις οικογένειές τους. **Ξέρετε πόσα θαλάσσια μίλια “έγραψαν” γυναίκες συνάδελφοι, καταχέιμωνο με άσχημους καιρούς και με μη τακτικά δρομολόγια περιμένοντας σε κάποιο ανοιχτό καφεéné μεσάνυχτα να περάσει το βαπόρι της γραμμής;**

Ευχαριστώ όλο το προσωπικό της Περιφερειακής Διεύθυνσης Νοτίου Αιγαίου. Μπόρεσα από κοντά να αντιληφθώ το πνεύμα συνεργασίας που επικρατούσε για όσο χρονικό διάστημα εκτελούσα χρέη Προϊσταμένου του Τμήματος Επιστημονικής και Παιδαγωγικής Καθοδήγησης Δ.Ε. Νοτίου Αιγαίου.

Ευχαριστώ τον τέως Περιφερειακό Δ/ντή κο Γκάνιο Γεώργιο. Αποδείξαμε πως μπορούν δύο συνάδελφοι, προερχόμενοι από διαφορετικούς ιδεολογικούς χώρους, να συνεργαστούν αρμονικά για το καλό της Εκπαίδευσης και μόνο. Μας ενώνουν πολλά, μας χωρίζουν λίγα! **“Οι καιροί ού μενετοί”**.

Ευχαριστώ τον νυν Δ/ντή της Δ.Δ.Ε. Κυκλάδων κο Μιχαλόπουλο και τον τέως κο Φακορέλλη, καθώς και όλο το ακούραστο προσωπικό της, μεταξύ των οποίων τον τέως Προϊστάμενο του Τμήματος Εκπαιδευτικών Θεμάτων κο Ρούσσο και την νυν κα Τσόρβα.

Ευχαριστώ τους διατελέσαντες Προϊσταμένους των Γραφείων Εκπαίδευσης, για την πολύχρονη συνεργασία. Ευχαριστώ το Δρ. Βαρριά Αριστεΐδη για ότι εκπέμπει.

Ευχαριστώ όλους τους Διευθυντές και Υποδ/ντές των Σ.Μ., αυτούς τους ακούραστους στυλοβάτες της Εκπαίδευσης. Πρέπει να έχεις ασκήσει καθήκοντα Δ/ντή για να γνωρίζεις τις δυσκολίες που συναντούν. **Συνεχίζουν να υπάρχουν σπάνιοι άνθρωποι ανάμεσά μας!**

Ευχαριστώ τις Δ/ντριες ή τέως Δ/ντριες κες:

Δράκου, Γάσπαρη, Θεοδοσίου, Μάγκου, Καραμπούλα, Οικονόμου, Γαμβρούλη, Σταθοπούλου, Καταβάτη, Λιζάρδου, Καρκαμπούνα, Μπούρτζινου, Μαρμαρά, Μπασακάρη, Μαυρουδή, Δόση, Μπληζιώτου, Μανωλάκη, Κουμουτοπούλου, Παπανικολάου. Ζητώ συγνώμη αν η μνήμη δεν με βοηθά όσο το απαιτούν οι περιστάσεις.

Ευχαριστώ θερμά τους νυν και τέως συνεργάτες μου υπευθύνους Ε.Κ.Φ.Ε. Κυκλάδων κους:

Βαμβακούση, Ζούλια, Πιάγκο, Βίτσοβιτς, Φρέρη, Δαλέζιο. Ευχαριστώ τη Δ/ντρια κα Κρητικού Σοφία, το Δρ. Ρούμελη Νικόλαο (ευελπιστώντας σύντομα να με διαδεχθεί) και τον καλό μου φίλο από τα πανεπιστημιακά χρόνια, τα χρόνια των αγώνων, το Γιάννη Μαργαρίτη. Ευτυχής συγκυρία, τιμή για μένα, η επίβλεψη της όγδοης (8^{ης}) κατά σειρά διπλωματικής εργασίας, του γιού του Μαργαρίτη Κυριάκου, Μηχανολόγου Μηχανικού του Ε.Μ.Π. (Φεβρουάριος 2011).

Ευχαριστώ το συνάδελφο κο Τζιμόπουλο υπεύθυνο ΚΕ.ΠΛΗ.ΝΕ.Τ. Κυκλάδων καθώς και όλους τους συνεργάτες του.

Ευχαριστώ τους συναδέλφους που πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους στο Γραφείο Σχολικών Συμβούλων και ιδιαίτερα τη συνάδελφο κα Στρουγγάρη Ιωάννα.

Αγαπητοί συνάδελφοι

Η βαθειά πολυετής πολιτισμική κρίση που βασάνιζε την Πατρίδα, σαν φίδι γέννησε το αυγό της. Είναι αληθές πως η ανοχή δεν απέχει πολύ από τη συνενοχή. Αξίζει όμως να πληρώσουμε τα όποια λάθη μας με τόσο βαρύ αντίτιμο; Με τόση ταπεινωτική φυγοκέντρωση; Τώρα πια ευρισκόμενοι στα πρόθυρα οικονομικής κατάρρευσης, έχουμε να αντιμετωπίσουμε εκτός των άλλων και προβλήματα κοινωνικής συνοχής. Ωστόσο αυτούς τους δύσκολους καιρούς ας μη μας λείπει τουλάχιστον η αισιοδοξία και το Ελληνικό πείσμα που χαρτογραφείται στο DNA μας. Αιώνες οι μάχες κερδίζονται από τους απλούς στρατιώτες· από εμάς. Οι τιμές ας αποδίδονται στους βαθμοφόρους· σε αυτούς.

Καλύτερες ημέρες θα έρθουν μέσα από την καλύτερη παρεχόμενη εκπαίδευση για να αποκτήσουν οι Έλληνες Παιδεία. Συνεχίστε να αγαπάτε τα παιδιά. Δε φταίνε για τα λάθη μας. Στη διάθεσή σας για ότι με χρειαστείτε. Καλή συνέχεια. Θα σας σκέφτομαι γιατί θα τα φέρνετε δύσκολα τα επόμενα χρόνια!

Σας ευχαριστώ εκ βαθέων.

Στον Παντελή της Αντιπάρου

Στον Περικλή του Κορθίου

Στη Σοφία της Ανάφης

Στο Νεκτάριο της Ηρακλείας

Στο Λατίφι της Δονούσας

Στον Περικλή της Σίφνου

Στους δώδεκα οικότροφους του τέως Εκκλησιαστικού Τήνου

Σε κάθε παιδί γιατί έχει τη δική του ιστορία.

Ν. Α. Μπορμπιάς

Φυσικός